

Els Pedret de Marçà

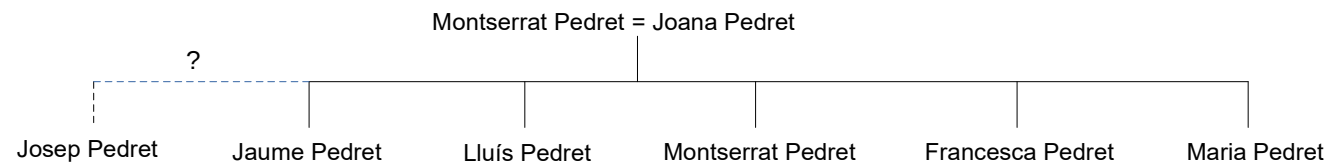
[MO] Marçà Orígens J. Andreu Ginesta Benages

Desembre de 2025.

Situem-nos al primer quart del segle XVII. Arriben a Marçà els servites el 1611 i funden el convent de Sant Marçal en uns terrenys cedits per la família Montagut on hi havia una ermita o un santuari. El gruix del poble de Marçà viu al peu del turó del castell, però a baix també s'hi viu, hi ha uns pocs masos i algunes cases situades al peu del camí que ve de Móra i va fins al Camp.

Els Pedret de Marçà podrien haver pujat de Móra, emparentats amb els Montagut, són dues famílies poderoses de l'època. Desapareguts ja fa molts anys, els Pedret van establir-se després a Reus, però la família va conservar les seves propietats a Marçà: la casa a la plaça de l'Església, 2, els horts de la Plana amb el seu molí fariner a tocar de la Pallissa conegut avui com el molí de la Menuda, i molts trossos de terra per tot el terme.

Cap a mitjans d'aquest segle XVII hem trobat documentada una família: Montserrat Pedret i la seva dona Joana Pedret (la dona emprava el cognom del marit), pagesos de Marçà. No en sabem res més d'ells, però no devia ser una família qualsevol si analitzem la seva nissaga. A partir de la documentació que hem trobat podem fer una reconstrucció aproximada de la seva descendència. Aquesta era la família Pedret:

Hem seguit el rastre dels fills perquè amb les filles es perd el cognom, i en casar-se adoptaven el nom del marit. A més el patrimoni anava sempre als fills mascles, començant per l'hereu, i condicionat aquest a tenir descendència masculina perquè en cas contrari retornava a la família.

De les germanes sabem que la Francesca es va casar amb un Anguera de Falset i la Maria amb un que tenia per cognom Soler.

Vegem ara que se'n va fer dels germans Josep, Jaume, Lluís i Montserrat.

Josep Pedret.

El Josep és el més dubtós. Va ser doctor en lleis i fou assessor de la baronia d'Entença i de Scala Dei. Tot i que, per ara, no hem trobat cap document que ens digui si era també fill dels Pedret de Marçà, per les dates en què va viure i sobretot per la descripció que ens fa el mossèn a l'acta de la seva mort pensem que potser era fill del Montserrat i la Joana.

El tres de gener de 1693 va morir Josep Pedret a Falset, era fadrí. Un fragment de la inscripció de la seva mort redactada pel mossèn diu això: "...rebé tots los sacraments ab devoció, feu testament lo mateix dia en poder de la rectoria de Falset. Se li feu lo enterro major...i lo mateix dia fou portat lo seu

cadàver a Marçà aont al 9 de dit mes i any se li feu la funerària i enterrament i fou lo dit cadàver aportat al convent de Sant Marçal aont se li feu lo ofici doble i fou enterrat ab abit de la religió dels servents de Maria en la tomba dels seus dins de la iglésia del dit convent. Requiescat in pace”.

Tot i que a l'acta el mossèn no anomena als pares del finat, el fet de ser enterrat amb els seus a l'església del convent, com altres Pedret com veurem, ens confirmaria el llinatge amb la família de Marçà. Per això l'hem inclòs, encara que dubtós, a l'arbre familiar.

Jaume Pedret.

Va ser l'hereu. Devia néixer cap al 1633 perquè el 1691 en un document consta que té cinquanta-vuit anys. Jaume Pedret va ser doctor en dret i nomenat ciutadà honrat de Barcelona (una mena d'estatus, d'elevat rang social, reservat generalment als homes de negocis, que els permetia accedir a càrrecs importants). Aquest privilegi l'obtingué el 1681.

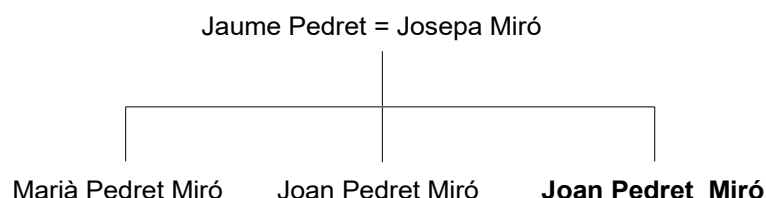
Tenim referències seves. El 1661 va ser padrí de la confirmació del Josep, el nebot, fill del seu germà Lluís i Tecla. Jaume Pedret es va casar amb Josepa Miró, de Reus. El 1668 van tenir el primer fill: Marià Joan, del que fou padrí el seu oncle Lluís, de Marçà. El 1670 el segon, Joan Pasqual, i el 1679 el tercer, que també es va dir Joan Pasqual (era freqüent tornar a posar el mateix nom de fills morts prematurament). En la inscripció d'aquest naixement el mossèn deixa escrit que amb aquest mateix nom ja l'havia batejat la llevadora en néixer (les llevadores podien, en cas de veure perillar la vida del nounat, fer un bateig substitutori d'emergència, així el nadó moria batejat).

És en el testament que va deixar escrit el 1691 on tenim més informació. Jaume, diu que és fill de Montserrat Pedret, pagès de Marçà, i de Joana. Home previsor, va deixar escrit que si moria a Reus volia ser enterrat al Convent dels Pares Carmelites Descalços (lloc on avui hi ha l'antic hospital), a la capella de nostra Senyora del Carme, on també estava enterrada la seva dona. I en cas de morir a Falset, Marçà o Móra, volia ser enterrat a l'església de Marçà, a la capella de Sant “Domingo”, al vas on estan enterrats el seu pare, la seva mare i dos dels seus fills. I en aquesta església que se celebren missa cantada, vespres i completes cantades el dia de Sant Jaume, patró i advocat seu. (Tenint en compte que l'església actual de Marçà no es va construir fins al 1778, pensem que s'està referint a l'església del convent de Sant Marçal, on va ser enterrat el Josep Pedret).

Jaume Pedret nomena marmessors al seu fill Joan (els altres dos havien mort), al seu germà Montserrat i a la seva germana Maria Soler Pedret, a la que deixa una concepció d'or guarnida de perles i un quadre amb la Mare de Déu i Sant Josep. A Josep Pedret, el seu nebot i fillol, li deixa els llibres duplicats de la seva biblioteca.

Fa hereu universal de tots els seus béns al seu fill Joan Pedret Miró. En cas de premorir aquest o no tenir descendència masculina, el següent hereu és Josep Pedret, nebot seu, fill de Lluís Pedret. Si tampoc aquest pot heretar, fa hereu tercer al seu germà Montserrat Pedret, resident a Barcelona. I, per si de cas, les següents són les seves germanes Francesca Anguera Pedret i Maria Soler Pedret.

L'últim any del segle, va morir el Jaume, vivia en aquell moment a Reus. El mossèn digué això a l'acta: “Nota que als 21 de mars 1699 entre una i dos de la matinada morí a Reus lo Dr. Jaume Pedret, natural de Marçà. Tenia fet testament a l'abadia de Falset i dit dia fou sepultat”. El mossèn no ho diu, però segurament fou enterrat al convent dels Pares Descalços com tenia previst.

Lluís Pedret.

Es va casar amb Tecla Llaberia (no se solia posar el cognom de la dona, però a les confirmacions dels fills consten tres padrins Llaberia, el que ens fa suposar que són germans de la Tecla perquè els oncles solien ser els que apadrinaven al confirmat). Al registre de confirmats a Falset el 1661 consten quatre fills seus: Josep, que segurament era l'hereu, va ser apadrinat pel seu oncle Jaume; Maria, Pere i Esperança. I en un altre de 1666 hi ha dos fills més: Anna i Jaume.

El Lluís Pedret devia morir abans que el seu germà Jaume, ja que aquest, en el seu testament, no l'anomena i sí al fill Josep al que li llega uns llibres.

Hi ha un altre Lluís Pedret que podria, per edat, està vinculat amb la família que seguim. El 1703, aquest Lluís Pedret és el prior del convent de Sant Marçal i fa de testimoni al casament entre Lluís Giné, de Marçà i Elisabet Miró, de Falset. I durant els anys 1707, 1708 i 1709 hi ha una menció en un document en què es fa càrrec de la manutenció de Josep Pedret Oller, menor, fill de Montserrat Pedret que veurem més endavant, la qual cosa fa suposar que era de la família i podria ser fill del Lluís i de la Tecla.

No tenim més dades d'aquesta família. Tot i tenir bastants fills, no hi ha rastre posterior de cap d'ells per aquelles dates. Tanmateix, l'herència dels Pedret que seguim no va anar per aquesta branca de l'arbre.

Montserrat Pedret.

Aquest fill es va traslladar a viure a Barcelona, era comerciant i rebé, com el seu germà, el títol de ciutadà honorat de Barcelona. Es va casar amb Francesca Oller, filla de Francesc i Maria Oller. El Francesc era corredor d'orella (ofici que consistia a fer de mitjancer en els contractes de compra i venda de productes d'importació i exportació, també feien peritatges, i rebien un percentatge de la transacció). La família, al darrer terç del segle XVII, vivia al carrer dels Premsadors, però popularment se'l coneixia com el carrer dels Abaixadors, nom aquest que es conserva en l'actualitat.

En un document del cadastre de 1716 de Barcelona s'esmenta que al carrer dels Abaixadors: “Francisca Pedret viuda de Montserrat Pedret te una casa pròpia consisteix en una entrada, sel obert, y un estudi y botiga, al primer sostre sala pel aposentos y cuina, al segon sostre mes aposentos y dos porxades...”

Montserrat Pedret tenia, junt amb Rafel Vidal, una botiga de roba i altres efectes al carrer dels Canvis, avui anomenat Canvis Vell. Pels inventaris que han deixat escrits, la seva activitat comercial era important, ja que no solament es dedicaven al tèxtil, sinó que amb l'esmentat Rafel Vila, amb qui estava emparentat, i un altre soci, van formar una societat que va comprar bacallà, congre i arengades per un valor de 25.000 lliures, quantitat important de diners en aquella època. També va invertir, junt amb dos socis, en una societat dedicada a produir aiguardent.

Els dos carrers anomenats, on residia la família i on hi havia el negoci estan situats a tocar de l'església de Santa Maria del Mar, a la que la família hi devia estar molt vinculada.

El matrimoni, cap al darrer quart de segle, tenia tres filles: Maria Teresa, Elisabet i Maria.

Teresa Pedret Oller era religiosa del convent de Nostra Senyora dels Àngels i Peu de la Creu, a Barcelona, actualment l'edifici forma part del Museu d'Art Contemporani. El seu pare havia assignat una quantitat anual de diners al convent per la manutenció de la filla.

Elisabet Pedret es va casar amb Joan Castellar, doctor en drets i Maria Pedret amb Pau Margarit, adroguer.

El matrimoni Pedret Oller era gran quan va arribar el fill, i hereu. El 1699 va néixer Josep Pedret Oller.

Pocs anys després la cosa es va complicar, el 1709 va morir Montserrat Pedret, pel testament de la seva dona fet uns anys després s'esmenta que fou enterrat al vas que es van fer construir a la capella de Nostra Senyora de l'Esperança, a l'església de Santa Maria del Mar. (Hem estat en aquesta capella, a les lloses del terra es veuen unes quantes inscripcions de famílies contemporànies a la dels Pedret, però el seu nom no hi és. A algunes d'aquestes lloses se'ls ha esborrat, per desgast, la inscripció, potser una d'elles és el seu vas).

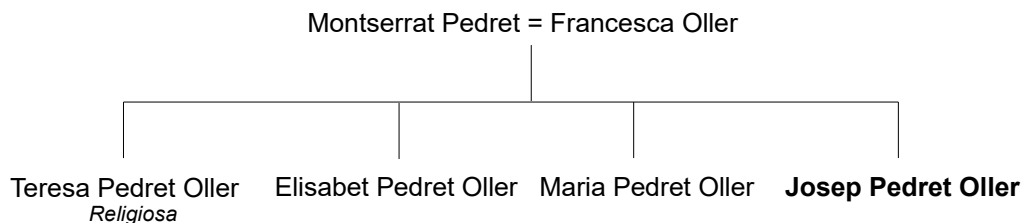
La Francesca ho deixa escrit al seu testament fet el 1712, on s'esmenten les seves filles Elisabet i Maria com a marmessores, junt amb els respectius marits. I vol que sa filla, sor Maria Teresa, faci pregàries per la seva ànima al convent on exerceix.

A la mort del pare, el fill i hereu, Josep Pedret i Oller és molt petit i necessita assessors o curadors legals per a gestionar el llegat que ha heretat. Dos dels tres curadors nomenats són el seu oncle Joan Castellar i el seu cosí germà Joan Pedret, doctor en drets i en lleis, de Reus. I a partir d'aleshores el Josep, es veurà immers en diversos plets interposats per familiars i companys de negocis del seu pare que duraran més que la seva pròpia existència.

La mare, Francesca Oller, havia anat pagant al convent la pensió anual a la seva filla religiosa. Cap al 1721, i ja morta la Francesca, els curadors de l'hereu diuen que ja no cal pagar aquesta assignació al convent per la manutenció de la religiosa Maria Teresa Pedret. La priora, en nom del convent denuncia a Josep Pedret, és a dir, als seus curadors, perquè encara és menor d'edat. Aquest plet durarà fins a la generació següent.

El 1724, Josep Vila, fill de l'antic soci del Montserrat Pedret, també denuncia a Josep Pedret per un suposat mal repartiment de l'antiga societat que ambdós pares tenien. Ara el Josep Pedret ja és major d'edat.

Per les dades que hem anat trobant, Josep Pedret i Oller devia estar a càrrec del seu cosí Joan Pedret, de Reus. Hem trobat documentat que Josep Pedret el 1719 vivia a Reus i que el 1721, és absentat a Osca, al regne d'Aragó. Finalment el Josep es va establir a Reus.

Fins aquí els fills de Montserrat i Joana

Resum:

Josep Pedret sabem que va morir solter.

Lluís Pedret, no hem trobat descendència.

Jaume Pedret va deixar un fill, Joan Pedret Miró.

Montserrat Pedret va deixar un fill mascle i hereu, Josep Pedret Oller.

Passem a la generació següent.

Joan Pedret Miró.

Va néixer a Reus el 1679. Doctor en drets i en lleis va viure a la capital del Baix Camp. El Joan es va casar en primeres noces amb Felipa Clua, cap al 1692, de la que va enviudar sense tenir fills, així consta al llibre Els Nobles del Baix Camp, de Salvador-J Rovira i Gómez, però al seu testament el Joan esmenta que els béns de la seva primera dona, Felipa (no consta el cognom), s'han de donar a Joan Montagut o als seus hereus, són béns immobles al terme de Marçà, la qual cosa obre un parentiu amb els Montagut que desconeixem.

Després, quan ja era gran, es va casar amb Francesca Borràs Mora i tampoc van deixar descendència. La Francesca formava part d'una família distingida amb ascendents a Tarragona i Tivissa, que també s'emparentarà amb el cosí Josep Pedret Oller.

La família vivia a la plaça del Mercadal, la casa que avui té el número 5, finca molt gran que té l'accés principal pel carrer de la Galera, 4.

Tenien també el que es coneixia com el Mas del Pedret, una gran hisenda a l'actual avinguda de Cambrils, enfront del santuari de Misericòrdia, amb diverses masies i molta terra de conreu. El cognom Pedret, a més a més del mas va donar lloc a altres topònims: el garrofer, la mina, el pont i el barranc del Pedret, aquest encara avui vigent dins del Nomenclàtor de l'Ajuntament de Reus.

A Marçà, segons el cadastre d'Aparici de 1715, i en un apartat reservat als militars, Joan Pedret, resident a Reus, és propietari d'una casa i patis, una heretat a la Rompuda i emprius, un tros, un hort als Freginals, els horts de la Plana i el molí de la farina.

Joan Pedret va morir el 1741, tres anys abans ho havia fet la seva dona Francesca. Tots dos van ser enterrats al cementiri de la cartoixa de Scala Dei.

El testament del Joan fou llegit a la seva casa de la plaça del Mercadal, segons ens explica el notari, davant de Josep Pedret (cosí germà), Francesc Miró (segurament també cosí per part de mare) i Josep Borràs, professor de gramàtica de Tivissa (segurament cunyat). Com que no va deixar descendència, Joan diu al seu testament que dona diners a diverses persones com els Anguera de Falset, que com hem vist estava emparentat, i una assignació per una causa pia destinada a ajudar donzelles per a maridar, que deixa a les filles descendents de Francesc Miró, Caterina Monell i Elisabet Simó, el seu oncle i les seves tietes. I, com era d'esperar, fa hereu universal al seu cosí Josep Pedret, fill de Montserrat Pedret, mercader de Barcelona i de Francesca Oller.

Felipa Clua = Joan Pedret Miró = Francesca Borràs Mora

X X

Josep Pedret i Oller.

Va néixer, i fou batejat el tretze d'octubre 1699 a Barcelona. Era molt jove encara quan va morir el seu pare, i segurament va ser el seu cosí Joan, vint anys més gran que ell, qui en va tenir cura. Tanmateix, era marmessor segons el testament del pare Montserrat.

Josep Pedret va viure a Reus on exercia d'advocat. El 1738, tres anys abans de morir el seu cosí Joan, es va casar a la Prioral de Sant Pere amb Francesca Borràs Bonet, de Tivissa, filla de Joan Borràs Mora, de Tarragona i de Gertrudis Benet Soler, de Tivissa, municipi on residien. El cosí Joan Pedret estava aleshores casat amb la tia de la Francesca, que també es deia així i que moriria pocs mesos després. Les famílies, doncs, es tornaven a emparentar.

En morir el seu cosí Joan Pedret el 1741 sense descendència, va fer-lo hereu del seu patrimoni, posseïa cases i terres, entre elles les propietats de Marçà, la casa, patis, horts i trossos, i el molí

fariner. Aquesta herència, sumada a la que posseïa la seva dona, va fer del Josep Pedret un home important i influent de l'oligarquia reusenca que el devia abocar a la política.

Josep Pedret i Oller va ser regidor degà de l'Ajuntament de Reus els anys 1740 i 1749 i també alcalde de la ciutat de 1745 a 1747.

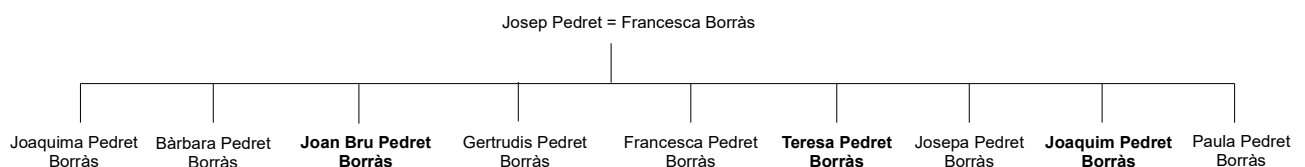
El matrimoni va tenir molts fills, tots batejats a Reus, però la mortalitat infantil era molt alta. Aquest són els seus descendents: el 1740 va néixer Maria Joaquina que moriria dos mesos després. El 1741, Bàrbara que va morir un any després. El 1743 va néixer Joan Bru, el que seria l'hereu. El 1745, Maria Gertrudis, morta de seguida. El 1746, Maria Francesca, que va morir cinc anys més tard. El 1747 va néixer Teresa, dona important de la nissaga Pedret. El 1750, Josepa, que va morir poc després. El 1751, Joaquim i el 1755, Maria Paula, que segurament va morir en néixer.

A les Ordenacions municipals (una mena d'Ordenances actuals) de Marçà de 1752 diu que aquest reglament s'ha fet sota el manament del batlle Joan Borràs i dels regidors Josep Sabaté i Gabriel Marco, i ha estat autoritzat per un decret del senyor Josep Pedret, governador del lloc de Marçà.

Josep Pedret conserva finques a Marçà, cases i terra. El seu nom apareix en algunes transaccions, com el 1758 on se l'esmenta perquè ha venut un corral i té dret a un censal per l'arrendament d'una premsa que fa servir el Comú i Universitat de Marçà.

El 1763 va morir a Reus Josep Pedret i Oller, fou enterrat a l'església dels Pares Carmelites Descalços. Dos anys abans havia fet testament, i en un sobre clos l'havia lliurat al notari. En morir es fa lectura del testament. Com que el seu fill Joan Bru és menor d'edat, fa hereva a la seva dona, Francesca Borràs, a la que encomana una obvietat, haurà de mantenir els fills comuns, donar-los menjar i beure, calçar i vestir, i cuidar-los en cas de malaltia. Disposa que la seva dona reparteixi com li plagui el seu llegat, tant als fills com a les filles. També diu que si vol conservar l'herència, haurà de mantenir-se casta i conservar el cognom Pedret, en cas de tornar-se a casar, la perdria. Fa hereu universal al seu fill Joan Bru. I, com sempre es feia, en cas de premorir o morir sense descendència l'hereu, s'establia un ordre successori. El següent seria el seu germà Joaquim i després la Teresa. I, encara més, fallant aquesta, serien hereus els hereus de les seves germanes Francesca i Isabel, donant preferència als fills mascles. El patrimoni Pedret es deixava doncs en mans de Joan Bru.

Quatre anys després, el 1767 va morir la Francesca Borràs, que fou enterrada amb el seu marit. Dos dies abans de la seva mort feia testament a la casa on vivia la família, a la plaça del Mercadal de Reus. La Francesca, malalta, no pot signar el testament i ho fan per ella els testimonis. Ratifica el llegat del seu marit, a la seva filla Teresa li deixa diners, un collaret d'or i perles i un vestit blau. Al seu fill Joaquim, estudiant de gramàtica li deixa també diners. I com era d'esperar fa hereu universal al fill gran Joan Bru Pedret. Fins aquí tot segons el mandat del seu home, però fa una modificació, si els fills no poden heretar per qualsevol causa, els següents seran els hereus de la seva família, és a dir, els Borràs.

Fins aquí tres generacions de Pedret. I només en queda un: Joan Bru.

Passem a la generació següent

Joan Bru Pedret Borràs.

Va néixer a Reus el vuit de setembre de 1783. Tenia vint anys quan morí el seu pare Josep Pedret i es va fer càrrec del patrimoni familiar: les finques a Barcelona, Reus i altres municipis. També les cases i terres a Marçà. I els negocis, rendes i censos que tenia la família.

L'havien nomenat Familiar del Sant Ofici de la Inquisició, una mena d'honor que el convertia en vetllador i informant del compliment dels preceptes d'aquesta institució.

El 1805 es va casar amb Manuela Roig Llort i no van deixar fills.

A Reus, al cadastre de 1812 consta que té la casa de la plaça Mercadal, finques de regadiu al camí de Tarragona, i finques de secà, vinya sobretot, però també oliveres i garrofers, a la partida les Planes.

A Marçà el patrimoni dels Pedret devia ser important. A banda dels censos i altres negocis hem trobat que tenien finques a les partides del Bellver, a la Plana (aquí hi ha el molí), a les Pedrenyeres, a les Codines, a la Devesa, a la Llanda, a la Comatorta, etc., la casa de la plaça de l'Església i una altra al carrer de la Font (aleshores era el tram final del carrer Major, des dels Quatre Cantons).

El sis d'octubre de 1824 va morir a Reus Joan Bru Pedret Borràs. Com que no va tenir descendència, tal com manava el testament dels seus pares, el patrimoni havia de retornar a la família Pedret, concretament al seu germà Joaquim. Però aquest, que s'havia casat amb Raimunda Cases Aixemús ja era mort, per tant, el patrimoni dels Pedret va anar a parar a la germana que quedava: Teresa Pedret Borràs.

Sense successor mascle, aquí s'acabava la nissaga dels Pedret de Marçà.

La Teresa Pedret Borràs, última hereva de la nissaga Pedret, ja era gran i viuda quan va rebre aquest patrimoni, que va engreixar encara més el que posseïa del seu marit.

Com sol passar a les famílies poderoses, el llinatge per molt que es dispersi torna al seu lloc. I és que la Teresa havia estat casada amb Joan Baptista Montagut Solé, de Marçà. El cercle es tornava a tancar.

Al www.marçaorigens.cat es pot veure l'arbre genealògic aproximat de la família Pedret.

Algunes propietats dels Pedret:

Marçà. Casa a la plaça de l'Església (foto ICGC)

Marçà. Molí fariner prop de la Pallissa (foto [MO])

Reus. Mas entre l'av. de Cambrils i T-11 (foto Google Maps)

Reus. Casa a la plaça del Mercadal (foto [MO])

Barcelona. Casa al carrer Abaixadors

La Recerca.

En aquest article encara hi ha algunes llacunes sobre els orígens i família dels Pedret que potser resoldrem amb nous descobriments.

Sabiem ben poc dels Pedret: estaven emparentats amb els Montagut, el Jaume era de Marçà, hi havia el Lluís, el Josep era dubtós..., i teníem els Pedret de Reus, però no els acabàvem de situar a Marçà.

Vaig anar a l'Arxiu de la Corona d'Aragó molts cops, llegint els documents que parlaven de la família Montagut per a preparar un article que encara no hem publicat. Fent recerca al fons de l'arxiu vaig trobar informació sobre un tal Montserrat Pedret, de Barcelona, que vaig suposar que no tindria cap relació amb Marçà. Però vaig consultar aquests documents i va aparèixer una pista: un dels marmessors del menor Josep Pedret era un frare servita, no deia si era de Marçà, però pocs convents d'aquest orde hi havia a Catalunya. I una altra pista, aquest Josep va anar cap a Reus amb el seu cosí.

Hi havia doncs sospites i faltava trobar la prova documentada que tots aquests Pedret venien de la mateixa família i eren de Marçà, però ja no hi havia res més a consultar. Ho vaig deixar.

Lavors un altre dia de recerca va venir la carambola, i fou a tres bandes perquè amb el Pedret i el Montagut va aparèixer l'altre poderós de la nostra terra: el Magrinyà (abans s'anomenaven així, la 'ñ' se la van posar després). Era un plet que tenia Joan Bru Pedret contra aquesta família de Falset, els reclamava un censal antic que tenia la seva família que el Magrinyà no havia satisfet. Llegint aquest document el Joan Bru explicava la seva ascendència: el seu pare Josep Pedret Oller, el seu avi Montserrat Pedret, l'oncle Jaume i el seu cosí que el va fer hereu. I, per fi, apuntava que tots ells tenien la mateixa ascendència, eren fills de Montserrat Pedret i Joana Pedret, pagesos del lloc de Marçà.

Referències

Arxiu Comarcal del Priorat. Fons del notari Pascó.

Arxiu Comarcal del Baix Camp. Fons notariais.

Arxiu Històric de Tarragona. Fons notariais.

Arxiu Diocesà de Tarragona.

Arxiu de la Corona d'Aragó.

Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya.

Biblioteca de Catalunya. Cadastre d'Aparici.

Ramon Amigó. Materials per a l'estudi dels noms de lloc i de persona, i renoms, del terme de Reus. Edicions Rosa de Reus.

Salvador-J Rovira i Gómez. Els Nobles del Baix Camp (Segle XVII). Associació d'estudis reusencs.

Salvador-J Rovira i Gómez. Els Nobles del Baix Camp (Segle XVIII). Associació d'estudis reusencs.

Isabel Lobato Franco. Sociedades barcelonesas de manufacturas de la segunda mitad del siglo XVII.

Ordenacions municipals de 1752, document cedit per una família de Marçà.

Viquipèdia ofereix informació de Josep Pedret Oller i de la seva casa a Barcelona.

Arxiu de Marçà Orígens.